

LOKVANJ

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 1

Letnik: 18

Šolsko leto: 2014/2015

Mentor: David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Naklada: 550 izvodov

Izdano: januar 2015

Urednica: Klara Vrabl

Uredniški odbor: Anea Bezjak,

Kaja Bračič, Lana Kolarič, Zala

Kosi, Vita Kuhar, Carina Petrič,

Vita Solina, Blažka Šalamun, Zala

Šešerko, Zala Vedernjak

Fotografije: Foto video krožek

DRAGE BRALKE, DRAGI BRALCI LOKVANJAI!

Draga bralka/Dragi bralec Lokvanja!

Začelo se je že petnajsto leto v novem stoletju. Čas je za nove začetke, nove cilje, nove dogodivščine; čas za pomembne odločitve, spoznavanje novih ljudi, in čas, ko odpiramo nova poglavja. Je pa tudi čas, ko pride nova številka Lokvanja, polna člankov, ki kar čakajo nate, da jih prebereš.

Čeprav je čas sprememb, se nekatere stvari preprosto ne spremenijo. Mednje sodijo tudi nekatere rubrike v našem šolskem časopisu. Tudi letos bomo, kot vsako leto, v Lokvanju lahko prebrali kakšen intervju, tokrat npr. z ravnateljico in učenko, ki je dosegla vse točke na matematičnem tekmovanju, spoznali, kdo je tehniška, kulturna in kdo športna faca. Prav tako imamo še vedno stran s športnimi dosežki naših učencev, prebrali pa boste lahko še, kako nastane animirani film, kako je bilo v šoli v naravi in še in še ... Pa tudi za prispevke vseh, ki so nam jih pravočasno poslali, se je seveda našel prostor.

Vsekakor upam, da bo leto 2015 odlično, poučno, zabavno in polno branja! Če ne drugega, Lokvanj vsaj prelistajte, saj se za vsako številko, ki izide, vsi člani uredniškega odbora zelo trudimo in zanjo žrtvujemo svoj prosti čas. In vse to le zato, da bi bili naši učenci bolj informirani o tem, kaj se je dogajalo na šoli.

Bodite veseli v novem letu in upam, da boste imeli čim bolj pozitivne misli!

Klara Vrabl, urednica

Iz vsebine:

INTERVJU Z GOSPO RAVNATELJICO	2
KULTURNE STRANI.....	4
KULturna FACA	6
ZANIMIVOSTI.....	8
EKOSTRAN	11
TEHNIŠKE STRANI	12
ŠPORTNE STRANI.....	14
ŠPORTNA FACA.....	16
MALI POTOVALCI.....	17
MATEMATIKA JE ZABAVNA	20

INTERVJU Z GOSPO RAVNATELJICO

Kaj pričakujete v letu, ki je pred nami?

V letu 2015 si želim predvsem, da bi lahko v miru opravljali svoje delo, da bi bilo med vsemi nami več strpnosti, več pripravljenosti pomagati si, se razumeti, dati od sebe vse, kar vsakdo izmed nas zmore. Želim si, da bi bil zaključek tega šolskega leta uspešen, da bi tudi novo šolsko leto začeli z enakimi programi, kot jih imamo to leto, predvsem pa, da ne bi bilo slabše, kar se tiče financiranja osnovne šole – to se sedaj že dogaja. Skratka, najpomembneje se mi zdi, da se vsi, ki sodelujemo, dobro razumemo in znamo uspešno sodelovati.

V letošnjem šolskem letu so učenci naše šole obiskali osnovno šolo iz Pančeva, izvedli bomo tudi izmenjavo z Nemčijo in s Švedsko. Zakaj se vam zdijo take izmenjave pomembne?

Danes živimo v globalnem svetu, kjer je pretok ljudi izjemno velik in ni več presenečenje, če nekdo odide iz Slovenije iskat delo v tujino – na primer v Nemčijo ali na Švedsko. Tudi če ostanemo doma, v Sloveniji, smo prisiljeni, da sodelujemo z drugimi narodi, državami. Zato se mi zdi pomembno, da učenci spoznavate tuje države in državljane, razvijate veščino komuniciranja v tujem jeziku kot dragoceno kvaliteto, spoznavate razlike med življenjem pri nas in drugje, se naučite veliko novega. Ni nepomembno, da ob tem sklepate tudi prijateljstva in verjamem, da se mnoga obdržijo več let.

V čem, menite, se naša šola razlikuje od preostalih slovenskih osnovnih šol?

Zahtevno vprašanje. Mislim, da je funkcioniranje šole v prvi vrsti odvisno od okolja – ali gre za podeželje, mesto, veliko mesto. Odvisno je tudi od velikosti šole, zaposlenih ljudi, ki delajo z učenci, od prostorskih pogojev. Naša šola je ena največjih osnovnih šol v Sloveniji, v prostorskih pogojih in svoji opremljenosti tudi med najboljšimi v Sloveniji, na kar smo ponosni. Dobri pogoji in izjemne učiteljice ter učitelji pa dajejo učencem najboljše, največ, kar je mogoče. Naša prednost je tudi, da izvajamo ogromno različnih projektov, programov, interesnih dejavnosti, kar na manjših šolah ni mogoče. Odlikuje nas tudi pripadnost, kar omogoča boljše delo. S ponosom ugotavljamo, da je to pomembna prednost naše šole.

Naša šola vsako leto organizira veliko različnih prireditev in projektov. V letošnjem šolskem letu smo sodelovali že z Big bandom slovenske vojske in z družbo Radio-Tednik Ptuj. Pri nas se je odvijal finale projekta »Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo«. Kakšnega pomena so tovrstna sodelovanja za šolo?

Vsaka šola mora znati dobro sodelovati z okoljem, se odzivati na povabila iz okolja, se vključevati v širše akcije, ki jih okolje želi razvijati, si želeli sodelovanja z različnimi organizacijami, društvi ... Tu imamo veliko zunanjih sodelavcev, s katerimi uspešno sodelujemo. Letos je bilo posebej zanimivo sodelovanje z družbo Radio-tednik Ptuj, ki si je zamislila projekt »Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo«. Pri tem projektu je izjemno dobro, da otroci pojeje slovenske pesmi.

Kadar ni tovrstnih omejitev, v glavnem izbirate pesmi predvsem z angleškega jezikovnega področja, pri tem pa pozabite, da obstaja veliko lepih slovenskih pesmi, ki jih lahko zapojete. Zato se mi zdi ta projekt izviren, posrečen in dobrodošel. Na koncu so otroci povedali, da bi jim bilo bolj všeč, če takšne prireditve ne bi bile tekmovalnega značaja, zato je bil projekt mogoče malo manj sprejet. Temu se nismo mogli izogniti, saj so trije najboljši nastopajoči odšli na Orfejčkovo parado. Skratka, šlo je za uspešen projekt, ki omogoča, da otroci predstavijo svoje talente in pojejo slovenske pesmi.

Pogovarjali sta se:
Blažka Šalamun in Carina Petrič, 9. a

V katere projekte se bo naša šola vključevala v prihodnosti?

Težko je napovedovati, kaj bo v prihodnosti, ker ne vemo, kje lahko pričakujemo podporo s strani države. V vsakem primeru bomo ohranjali prireditve »OŠ Ljudski vrt ima talent« v tej ali drugi obliki, razvijali projekt bralne pismenosti zaradi pomembnosti razvijanja veščine branja z razumevanjem ter razvijanja samostojnosti. Nadaljevali bomo s projekti mednarodnih izmenjav. Upam, da bodo starši zmogli kriti strošek potovanja, ki je tudi edini strošek izmenjave. Kaj drugega bo prihodnost prinesla, pa še ne vem.

Kako se šola sooča oz. kako se bo soočala s finančno krizo, ki ji še kar ni videti konca?

Finančna kriza je tu. Preudarno je potrebno odločati o tem, kaj bomo počeli, kaj bomo nabavili, kje bomo varčevali pri energiji ... Poudarjam, da bomo uspešno varčevali tudi s tem, če učenci pripomorete s spoštljivim odnosom do šolske lastnine, da se ne uničuje pohištva, računalnikov ter ostalega v šolskih prostorih. Če ne bo potrebno nadomeščati uničenih stvari, bomo lahko kupili nove, kar drugače ne bi bilo mogoče. Upamo, da se bo kriza počasi vendarle ustavila in bomo lahko v prihodnjih letih kupili kakšno učilo, računalnik, pripomočke za pouk, interaktivno tablo ter da bodo prišli boljši časi.

Najlepša hvala za vaše odgovore.

KULTURNE STRANI

DROŽENJE Z BABICAMI IN DEDKI

25. novembra se je na naši šoli odvila vsakoletna prireditev, ki jo učenci namenimo babicam in dedkom. Teh je bilo med gledalci seveda veliko, saj so skoraj vsi prišli pogledat, kaj smo jim pripravili njihovi vnuki.

Nastopali sva tudi midve s sošolko Zalo Šešerko, na vrsti pa sva bili kot zadnji. Med prireditvijo smo lahko opazili veliko navdušenje na obrazih babic in dedkov, nekateri pa so potočili kakšno solzico ponosa ob gledanju.

Imeli smo veliko vaj, da smo se lahko dobro pripravili na nastop. Na dan nastopa je potekala tudi generalka. Pred prireditvijo je bilo med nastopajočimi moč opaziti kar nekaj treme in strahu. Veliko je bilo mlajših učencev, ki so se s takšno prireditvijo srečali prvič. Pa vendar se je vse izteklo po pričakovanjih in mislim, da so, tako kot nastopajoči, tudi gledalci domov odšli zadovoljni.

Kaja Bračič, 9. a

NAŠI DEDKI IN BABICE

Zakaj ne bi tudi letos nastopali? Naši dedki in babice komaj čakajo, da vidijo nas, vnuke.

Odločili smo se, da bomo naše babice letos presenetili s pesmijo TI, TI, TI MOJA BABICA. Pesem smo prepesnili iz TI, TI, TI MOJA ROŽICA. Odločili smo se, da bomo deklice pele, dečki pa plesali. Večina se je

strinjala in pričele so se vaje. Priprave so potekale v našem razredu. Vsakič, ko smo imeli glasbo, smo se namestili in začeli peti. Po pripravih je sledil nastop. Pred nastopom smo se oblekli in odšli na blazine. Bilo je veliko babic, dedkov, mamic, očetov. Končno nastop! Bili smo prestrašeni ... Na vrsti smo bili prvi.

Ko smo prišli na oder, so nam začeli ploskati, ker jim je bil naslov pesmi zelo znan. Zelo smo se potrudili in glasno zapeli. Fantje so pri plesu zelo uživali. Bili so navdušeni. Za nami so bile druge točke. To je bil naš nepozaben nastop! Na koncu smo se vsi veselili. Babice, dedki, mame, očetje, učitelji so nas pohvalili. Marsikateri babici je solza napolnila oči.

Klara Meznarič, 4. a

PRIREDITEV ZA BABICE IN DEDKE

Imeli smo nastop za babice in dedke. Deklamirali smo pesmico »Pravi babica«. Nastopali so tudi drugi razredi. Imeli smo se prav lepo. Po prireditvi smo odšli domov. Doma smo spili okusen čaj. Potem je babi odšla domov.

Taja Gabrovec, 1. c

MOJ PRVI NASTOP

Na prireditvi za babice in dedke sem deklamirala pesmico in držala plakat s kozico. Gledali sta me obe babici. Rekli sta, da sem čudovito nastopala. Tudi ati je rekel, da sem lepo nastopala. Drugič bom še kaj zapela.

Maja Bosilij, 1. c

NOVOLETNA PRIREDITEV

V petek, 19. 12. 2014, je v telovadnici naše šole potekala prireditev v dveh delih. V prvem delu smo namenili pozornost dnevu samostojnosti in enotnosti. Pričeli smo s himno. Naša voditeljja Miha Sternad in Rebeka Orešek sta nam povedala nekaj o slovenski zastavi in o državnem prazniku. Nato so nam učenci naše šole deklamirali himno v sedmih jezikih (kitajščini, nemščini, angleščini, madžarščini, italijanščini, hrvaščini in slovenščini). Po himnah so nastopili učenci 5., 6. in 8. razredov. Deklamirali so pesmi znanih slovenskih pesnikov.

Sledil je nastop s kahoni in s tem se je začel drugi del prireditve, ki je bil novoletno obarvan. Nadaljevali smo s pevskim zborom. Pri drugi pesmi so se pevskemu zboru in solistki Zali Šešerko pridružile še naše plesalke, ki so s plesom popestrile nastop pevskega zbora. Nastop je zaključila glasbena skupina, ki jo sestavljajo Jerca, Aljaž, Vida in Vito. Uvrstili so se na drugo mesto na prireditvi »Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo«. Prireditev se je končala z velikim aplavzom, ki ga nismo pričakovali. Nastopajoči smo bili po nastopu zadovoljni, saj je nastop potekal po naših načrtih.

**ŽELIVA VAM SREČNO, ZDRAVO TER USPEHOV
POLNO NOVO LETO 😊.**

Ana Matič in Rebeka Pernat, 6. b

KULTURNA FACA

Tokrat je izbran za kulturno faco Aljaž Kampuš, član zasedbe, ki je bila uspešna na prireditvi Otroci pojejo slovenske pesmi.

Kako to, da si se odločil, da boš nastopil na prireditvi Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo?

Za nastop sem se odločil, ker me petje veseli in ker smo se s sošolci dogovorili, da bomo skupaj nastopali.

Kdo vas je navdušil za izbiro komada?
Jerca Feguš.

Si imel kaj treme?

Ja, še posebej med prvimi nastopi, kasneje pa je bilo že lažje.

Ste imeli veliko navijačev?

Seveda, največ pa jih je bilo iz 9. a.

Kako si se počutil ob razglasitvi rezultatov?

Počutil sem se odlično. Sicer sem vesel, da smo se uvrstili na drugo mesto, se mi pa zdi, da smo sposobni, da bi bili prvi.

Kaj meniš, ste se odrezali po vseh načrtih?

Ja, smo se. Za naš uspeh se lahko zahvalimo veliko vajam in trdemu delu. Mesto, ki smo ga zasedli, smo si zaradi vsega truda tudi zaslužili.

Zaupaj nama, če imaš morda kakšnega idola.
Moja idola sta Sam Smith in John Newman.

Ali te bomo še videli kaj nastopati?
"Itak"!

KAKO NASTANE ANIMIRANI FILM

16. decembra je bil za nas – četrtošolce prav poseben dan. Zakaj? Ker smo odšli v kino. Ampak to ni nič posebnega, če ne bi vedeli, da nas po ogledu čakajo zanimive delavnice. V kinu smo si ogledali risanke, to so bile: Hribci, Maček Muri, Kikido, ...

...naša skupina pri animaciji...

Vmes smo se zelo smejali in uživali ob gledanju. Vsaka risanka je bila poučna in smo se iz nje nekaj naučili.

Ko je bilo ene risanke konec, je gospodična, ki je zaposlena v kinu, vprašala po mikrofону, ali nam je bila všeč in o čem je risanka »govorila«. Povedala nam je, da so vse risanke slovenske. Po predstavi smo se oblekli in se odpravili v šolo. Med potjo smo se pogovarjali o risankah. Vsem je bil najbolj všeč Maček Muri. Animacija je narejena po istoimenski knjigi.

Ko smo prišli v šolo, smo nadaljevali s poukom. Učiteljica nam je povedala, da nas bosta v četrtek obiskali gospodični iz kina. Vsi smo bili radovedni. Le zakaj bosta prišli?

V četrtek sta nas res obiskali. Povedali sta nam, naj si pripravimo kolaž papir, škarje in lepilo, ker bomo naredili animirani film.

Vsi smo debelo pogledali. Mi, četrtošolci, bomo naredili animirani film? Vsak učenec je moral narediti lik, ki bo nastopal v animiranem filmu. Začeli smo z delom. Gospodični sta povedali, da se moramo razdeliti v dve skupini. Vsaka skupina si je izbrala svoj naslov filma in morali smo si zamisliti zgodbo.

Animiranega filma ni bilo tako lahko narediti. Za eno sekundo animiranega filma potrebuješ kar 24 sličic – fotografij. Sličice smo morali počasi premikati in vsak premik fotografirati. Te fotografije smo zbirali in urejali na računalniku. Ena skupina je naredila film, ki se je dogajal v vesolju, druga skupina pa si je izbrala dogajanje na morju. Zelo smo se zabavali in smejali. Ko smo končali, smo si oba filma tudi ogledali. Bila sta smešna. Po končanem ogledu sta se gospodični poslovili in odšli. Mi pa smo začeli pospravljati učilnico, saj je bila polna papirčkov.

Doma smo se pohvalili, da smo naredili svoj risani film!

Eva Ivančič, Hana Skrbinšek
in Vita Malek, 4. a

ZANIMIVOSTI

Noč čarovnic na OŠ Ljudski vrt

Zadnji dan pouka pred krompirjevimi počitnicami je devetinštirideset učencev v okviru programa kreativnih delavnic 5. in 6. razreda preživelopopoldan, noč in jutro v šoli. Sprejele smo jih učiteljice v čarovniški opravi, ki smo jih vodile skozi različne delavnice na temo Noč čarovnic.

Učenci so izdelali strašljive svečnike, oblikovali strašne buče, si ukrojili različne kostume iz časopisa in naslikali obraz v vampirje, volkodlake, čarovnice, miške, ..., plesali čarovniško zumbo, si za večerjo pripravili pico in palačinke,

pogledali domišljjski film in se še dolgo v noč pogovarjali o preživetem.

Naslednje jutro so si izdelali lesen nakit, risali srhljive plakate, pisali literarne prispevke in oblikovali album posnetih fotografij celotnega dogodka.

Naša dogodivščina je dobila odmev tudi v javnosti, saj so o njem poročali na PeTV-ju in v Štajerskem tedniku.

Mentorice: Darija Erbus, Simona Hajnal, Simona Hazimali, Vanja Zebec Drevenšek

V petek je bil zadnji dan šole pred počitnicami in za nas se je začela nova izkušnja, ko smo lahko prespali v šoli. Učiteljice, oblečene v čarovnice, so nam na začetku povedale pravila in nam predstavile različne delavnice.

V prvi delavnici sem bila kuharica. Z ostalimi prijatelji in prijateljicami smo naredili pico. Pekli smo še palačinke, ki so kar same letele po zraku.

Nato sem v naslednji učilnici, kjer nas je že čakala učiteljica z glasbo, plesala zumbo.

Na začetku sem imela polno energije, nato pa sem jo začela izgubljati. Komaj sem zdržala do konca ure.

V modni delavnici so nam učiteljice dovolile, da se namažemo in spremenimo v vampirje, čarovnice, mačke, kar koli. Mojo sošolko Jado sva s prijateljico spremenili v vampirko. Na koncu smo imeli kino pod šolskim stropom. Bilo je nepozabno.

Ema Petkoski, 5. b

Meni se zdi ideja za noč čarovnic zelo dobra, saj se je šola začasno končala, mi pa smo lahko spali v njej. V petek sem se zelo veselila tega dogodka, ampak vsega, kar se je dogajalo, ne znam razložiti.

Spali smo v učilnici našega prejšnjega razreda, a ni bilo najbolj udobno, ker smo spali na blazinah.

Najbolj mi je bila všeč večerja. Tudi zajtrk naslednje jutro ni bil slab. Sicer v pripravi hrane nisem sodelovala, uživala pa sem, ko sem jedla. Za večerjo je bila pica in so bile palačinke – no, preveč govorim o hrani. Oboževala in uživala sem v vseh pripravljenih delavnicah. Sodelovala sem v delavnici izdelovanja svečnikov in na modni reviji.

Nataša Žitnik, 5. a

V petek, 24. 10. 2014, smo imeli na OŠ Ljudski vrt delavnice ob noči čarovnic, saj smo učenci 5. in 6. razreda dobili možnost prenočitve v šoli.

Najprej smo izvedli delavnice. Uvrščena sem bila v delavnico izdelovanja srhljivih svečnikov, kjer sva s sošolko iz buče izdoble notranjost, izrezali oči, nos, usta.

Čajna svečka je bučo spremenila v strašno glavo z žarečimi očmi. Kasneje smo imeli na voljo sodelovanje v modni reviji in plesu zumba.

S PeTV so prišli posnet in nas povprašat, kako se imamo. Seveda smo uživali!

Na zadnji delavnici sem sodelovala pri pripravi večerje in pogrinjka. Naredila sem si palačinke in pico. Pojedli smo večerjo in bila je zares odlična. Vmes nas je obiskala tudi naša gospa ravnateljica in pogledala, kaj počnemo.

Po večerji smo si ogledali film, ki je bil zelo domišljjski. Zatem smo na »posteljah« – blazinah, ki niso bile ravno udobne, po dolgem pogovoru, premetavanju, obračanju, stopicanju na WC, pozaspali. Noč je bila dolga in polna glasov, a nas ni bilo strah, saj sta nas v avli čuvala dva gasilca za vsak primer.

Zjutraj smo po zajtrku nadaljevali z delavnicami – jaz v literarni in fotografski. Bilo je SUPER, zares ZABAVNO in NEPONOVLJIVO!

Pia Kramberger, 6. c

OBISK CENTRA EKSPERIMENTOV

V torek, 23. 12. 2014, smo učenci, ki obiskujemo ustvarjalne delavnice, odšli v Maribor v Center eksperimentov. Odšli smo z vlakom. Gospa nas je popeljala notri ter nam razkazala, kaj vse imajo. Meni je bilo zelo zanimivo ogledalo, ki te naredi bolj širokega in bolj ozkega, pa tudi mala sobica z ogledali, v katero si stopil in videl si se najmanj stokrat. Najboljša pa mi je bila steza z avti. Tekmovali smo, kdo je hitrejši. Imeli so tudi stol in posteljo, na katerih so bili žebli s špici. Za konec pa smo izdelali raketo, v katero daš vodo in šumeči bombon, malo streseš, počakaš in zgornji del rakete odnese v nebo, a ne preveč. Po koncu smo odšli še na železniško postajo in počakali na vlak. Vlak je kmalu prišel. Vstopili smo in se odpeljali do naslednjega našega izstopa. Izstopili smo in pomalicali. Med čakanjem smo tudi spuščali rakete.

Lara Čabrian, 5. c

DOBRODOŠLI NA ČAJANKI!

V torek, 9. 12. 2014, smo z učiteljico in s sošolci pripravili čajanko. Imeli smo običajen šolski dan, a smo ob petih prišli nazaj v šolo. Mi smo prišli še prej, saj smo se morali pripraviti. Nato so prišli starši in začeli smo z nastopom.

Na začetku smo učiteljici dali voščilnico. Bila je zelo vesela. Nato so napovedovalke Vivien, Jada, Ema in Martina povedale kratko besedilo in poklicale nas. Vsi smo vstali in začeli peti pesem Dan ljubezni. Nato smo se posedli in začele so se druge točke, kar naštel jih bom: Vasja in Aljaž Siva pot, Jaka, Alen, Luka in Žiga Čaj, Martina in Vivien Staro leto, jaz, Jaka, Nuša in Selina Novoletna voščilnica.

Z nami je bil tudi fotograf, ki je sestavil majhen video, ki smo si ga pogledali

naslednji dan. Vrnimo se k točkam. Imeli smo deklamatorje: Ano, ki je deklamirala Gobji ples, Saro in Glorijo Ptice, Patricija Breza in Hrast in še mnoge druge. Staršem smo tudi pokazali, da se znamo imeti lepo in da se znamo tudi kaj naučiti.

Nato je učiteljica izvedla govor za starše. Potem sta Klemen in Jaka povedala par smešnic. Program se je s tem nastopom tudi zaključil in začelo se je odpiranje sladkarij. Vsak je odprl paket sladkarij in začeli smo si jih deliti. Nalili smo si čaj, ga popili in se začeli zabavati. Počasi so začeli hoditi domov. Ko jih je bilo zelo malo, sem tudi jaz šel domov. In tako se je končal moj dan.

Gašper Satler, 5. b

December je mesec veselja, zabave in užitka, zato smo mi, peti razredi, priredili čajanko.

Na čajanki smo peli, recitali in starše nekaj novega naučili. Te točke smo tudi morali vaditi, saj vaja dela mojstra. Vsak od učencev je dobil eno ali dve točki. Po dveh tednih napornih vaj smo bili končno pripravljeni na čajanko. Vsi smo komaj čakali ta dan. Po šoli so starši prišli na čajanko. Na začetku nastopa je učiteljica pričela z govorom za starše, ki je bil zelo zanimiv in poučen. Nato smo vsi nadaljevali z lepo pesmijo Dan ljubezni, sledile so recitacije, nato še smešna vprašanja in zaključili smo s pesmijo Silvestrski poljub. Na koncu smo dobili prijeten aplavz od staršev. Nato je sledila pojedina s čajem. Ko smo se najedli in prijetno poklepetali, smo odšli domov.

Ta nastop mi bo ostal v spominu, saj smo se zelo potrudili in se prijetno zabavali skupaj s starši.

Jaka Zelenik, 5. b

EKOŠTRAN

POMAGAJMO GOZDOVOM

V okviru projekta **OBNOVIMO SLOVENSKE GOZDOVE** smo v novembru taborniki pomagali pri tej akciji. Delili smo broške. Na njih so bile ikone medveda, lisice, poškodovanega drevesa, čebele, ptiča, žabe in netopirja.

Broške smo delili pred trgovino Hofer zraven Qlandie in pred trgovino Hofer na Bregu. Zbrali smo se v ponedeljek, 10. novembra ob 17. uri. Bilo je mrzlo. Prvi dan smo razdelili okrog 500 brošk, drugi dan pa okoli 200. Bili smo zelo pridni.

Ko so nas zagledali, so se nekateri kar obrnili proč in odhiteli v trgovino ali avtomobil. Nekateri pa so bili zelo pozitivni in so se z nami tudi pogovarjali. Tako smo pomagali pri ozaveščanju, kako pomembni so gozdovi. Ljudje so lahko

prispevali en evro preko SMS-a za nakup sadik in ponovno pogozdovanje. Na koncu smo se tudi malo posladkali z dobrotami, ki so nam jih kupili mimoidoči.

Nik Majal, 8. a

TEHNIŠKE STRANI

V tehniški učilnici pa tudi doma že več let ustvarja **Tilen Žagar**, ki letos zaključuje šolanje pri nas. Pohvali se lahko s sodelovanjem v mnogih projektih, zavidljivi uspehi na tekmovanjih pa mu, kot pravi, poplačajo ves trud.

Kako dolgo te veseli tehnika? Kakšen pomen ima zate v vsakdanjem življenju?

Že od otroštva. Doma imam delavnico, kjer se ukvarjam z modelarstvom od 5. leta. Ob tehniki preživim veliko prostega časa in se sprostim.

Kdo in seveda tudi zakaj te je navdušil?

Oče. Zdi se mi zanimivo, rad imam ročne spretnosti.

Pri katerih projektih in tekmovanjih si že sodeloval? Kakšne uspehe si dosegel?

Sodeloval sem pri projektu Go-car-go, pri modelarskem tekmovanju kategorija F1A (tekmovanje, ko smo izdelovali rakete) in pri katapultu. Dvakrat sem dosegel 1. mesto in enkrat 3. na regijskem tekmovanju, ter 2., 3. in 4. mesto na državnem.

Kaj nam lahko poveš o modelarskem krožku?

Obiskujem ga od 5. razreda. Redno ga imamo enkrat na teden, včasih tudi večkrat.

Dobimo se ob 6.40 uri in delamo do prve šolske ure.

Kaj počneš v prostem času?

Ukvarjam se s kolesarstvom in tenisom ter seveda z modelarstvom.

Iz česa najraje izdeluješ svoje izdelke?

Iz lesa in umetnih materialov.

Kakšni so tvoji cilji in želje?

Zanima me strojništvo in poklic, v katerem bi ročno ustvarjal.

Šolanje bom nadaljeval v srednji strojni šoli na Ptuj.

Zahvaljujem se ti za tvoje odgovore. Naj te v življenju razveseljujejo stvari, ki jih imaš rad!

VARNA VOŽNJA

Že prvi teden v mesecu septembru smo se udeležili nepozabnega dogodka, ki ga je pripravilo Združenje šoferjev in avtomekanikov Ptuj, avtošola Prednost in člani prometne policije.

Vsi četrtošolci smo se odpravili na sedež avtošole Prednost na Ormoški cesti, kjer smo najprej imeli predavanje o prometu. Nato so nam predstavili motorje in avtomobile za učenje vožnje. Ogledali smo si tudi razstavljen policijska vozila, motorje in kombije. Spuščali smo sirene in prižigali modre luči. Pogostili so nas s hotdoki in sokom ter nam razdelili darila – majice.

Nato smo se odpravili na asfaltno parkirišče pred telovadnico Mladika. Tam smo se z majhnimi avtomobilčki učili varno voziti. Imenovali so se JUMICAR. Pripravili so nam cesto s semaforji in prometnimi znaki. Začela se je vožnja! Uživali smo. Ugotovili smo, da je vožnja in upoštevanje prometnih pravil zelo težavno in zahtevno opravilo.

Ta dan smo se veliko naučili o varnosti v prometu. Posebej všeč nam je bilo, da smo lahko praktično preizkusili vožnjo z avtki, saj bomo na izpit za avto morali počakati še kar nekaj let.

Učenci 4. a

Nekaj utrinkov poteka ...

Leo na motorju

Arwen v akciji

ŠPORTNE STRANI

FINALE DRŽAVNEGA TEKMOVANJA V AKROBATIKI

Na tekmovanje so se uvrstili **štirje posamezniki** in **ekipa starejših deklic**.

To so: VITA TOLIČIČ, TJAŠA LORBEK, PIA PANIČ, ZALA VESELIČ, VIDA GLATZ – STAREJŠE DEKLICE, BARBARA KOKOL, PIA KRAMBERGER, MICHELLE TAŠNER – MLAJŠE DEKLICE in GAŠPER TURK.

Učenci so nalogo opravili odlično, saj se je na državno tekmovanje uvrstila ekipa starejših deklic, tri posameznice mlajših deklic in en posameznik. Za najmlajše dečke in deklice se je tekmovanje na tej stopnji zaključilo.

Posamični rezultati so:

- 8. mesto – Gašper Turk,
- 11. mesto – Vita Toličič,
- 12. mesto – Pia Panič,
- 16. mesto – Tjaša Lorbek,
- 24. mesto – Michelle Tašner,
- 29. mesto – Barbara Kokol,
- 31. mesto – Vida Glatz,
- 32. mesto – Pia Kramberger,
- 33. mesto – Zala Veselič.

Ekipni rezultati so:

- 3. mesto – ekipa starejših deklic

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V ODBOJKI ZA UČENKE IN UČENCE

V mesecu novembru so učenke letnik 2000 in mlajše odigrale tekme za medobčinsko tekmovanje. Kvalifikacije so potekale na OŠ Cirkovce, polfinale in finale pa na OŠ Juršinci. **Šolsko ekipo so sestavljale: Katja Novak, Nika Murko, Zala Plohl, Lana Čeh, Sara Serdinšek, Ines Kramberger, Anea Bezjak,, Neli Hofman in Nuša Voglar.** Tekmovanje so končale na odličnem 3. mestu.

Prav tako so medobčinsko tekmovanje v odbojki zaključili fantje. Kvalifikacije in polfinale so igrali v zasedbi: **Marko Hozjan, Niko Šalamun, Urban Gnilšek, Nace Malovič, Tilen Žagar, Jure Kovačič, Luka Ivanišević, David Vuk, Nino Šoštarič, Rene Vidovič, Tomaž Pogelšek, Nejc Tomasino.** Tekmovanje so končali na 5. mestu.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V ROKOMETU ZA UČENKE

4. 10. 2014 je na OŠ Majšperk potekalo MO tekmovanje v košarki za starejše učenke.

Učenke so si priigrale 1. mesto.

Ekipo so sestavljale: Sara Serdinšek, Nika Vidovič, Zarja Škrjanec, Dona Ferš, Saša Mlakar, Nika Vidovič, Lara Čabrian, Špela Topolnik, Katja Novak, Kaja Žgavc, Vita Toličič, Katja Bezjak, Anea Bezjak, Neli Hofman in Nuša Voglar.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V JESENSKEM KROSU

8. 10. 2014 je na OŠ Videm potekalo medobčinsko tekmovanje v krosu. Učenci naše šole so odlično tekmovali in si pritekli kar 10 medalj.

1. MESTO: Dona Ferš, Neli Hofman, Samantha Vozlič, Tai Kmetec in Klemen Mlakar.
2. MESTO: Luka Pihler, Pia Kramberger in Ela Šemrl.
3. MESTO: Sara Serdinšek in Marko Hozjan.

Vsem tekačem in tekačicam za odlične rezultate čestitamo!

Pripravili: Zala Vedernjak in Vita Kuhar, 9. a

POZDRAVLJENI, KOLESARJI!

Letos smo se za kolesarski izpit pripravljali dva meseca. Začeli smo že septembra. V šoli smo dobili knjižico Kolesar sem, ki smo jo doma natančno predelali. Nato smo v računalniški učilnici reševali teste za kolesarski izpit. Tudi v šoli v naravi smo poslušali predavanja o prometu in reševali učne liste.

Po vrnitvi iz šole v naravi smo imeli preverjanje znanja o prometu. Teoretični del izpita smo opravljali v začetku oktobra. Večini nam je uspelo opraviti prvi preizkus. A s tem še naš trud ni bil končan. Sledil je praktični del – preizkus

vožnje s kolesom. Najprej smo se s kolesi podali na progo v okolici šole. Izpit smo opravljali v manjših skupinah v spremstvu učitelja. Opazoval je našo vožnjo in nam na koncu povedal, kdo je opravil še praktični del kolesarskega izpita. Ko smo vsi opravili kolesarski izpit, smo dobili kolesarske izkaznice.

Za nami je bila težka preizkušnja, a z njo smo pridobili veliko znanja o prometu, v katerega se bomo počasi in varno vključevali.

Tjan Novak, 5. a

DRSANJE PA TAKO

Delni športni dan se je začel 10. 12. 2014. Iz šole smo odšli na drsanje ob 8.15. S seboj smo vzeli malico in se odpravili na mestno tržnico. Izposoja drsalk in drsanje je bilo za nas brezplačno.

Prišli smo na drsališče. Počakali smo v vrsti za drsalke. Nestrpno smo čakali, da gremo na led. Vsak je hotel pokazati, kaj zna. Končno smo dočakali ta trenutek. A ta trenutek za ene ni bil prijeten. Na primer za Nejca, ki ni imel prave številke drsalk, pa za tiste, ki so padali, se lovili, drsali po kolenih, ... Drugi pa smo se zabavali ob drsanju. Poskušali smo drsati

ob glasbi, se vrteti. Vsak pa je učiteljici pokazal, kaj zmore. Vmes smo imeli tudi malico, saj te drsanje res izmuči.

Čas nam je hitro minil. Povsem žalostni smo odšli z drsališča. Sezuli smo si drsalke in obuli čevlje. Odšli smo v šolo. Tam smo imeli še 2 uri pouka. Pogledali smo si tudi film o umetnostnem in hitrostnem drsanju.

Ta dan nam bo za vedno ostal v spominu.

Niko Racić, Leo Čeh in
Sašo Lovrec, 4. a

ŠPORTNA FACA

Tokrat je izbran za športno faco Lukas Čeh.

Kaj treniraš?

Nogomet.

Kako dolgo že treniraš?

Tri leta in pol.

Katero pozicijo pa igraš?

Napad.

Se udeležujete tudi kakšnih tekmovanj?

Ja, hodimo na turnirje.

Hodite na turnirje samo po Sloveniji?

Ne, včasih gremo tudi v Avstrijo ali na Hrvaško.

Ali kdaj dosežete tudi prvo mesto?

Ja, takrat dobimo tudi pokal in medalje.

Daš veliko golov?

Ja, ampak letos mi žoga ne gre v gol.

Za kateri klub navijaš?

Za Dravo in Barcelono.

Kdo je tvoj vzornik?

Neymar in Messi.

Pogovarjala se je: Kaja Bračič, 9. a

MALI POTOVALCI

OD PLAVALCEV DO NABIRALCEV ŠKOLJK

V ponedeljek, 8. 9. 2014, smo se z avtobusom odpeljali v Ankaran. Ko smo prispeli, je sijalo sonce. Razdelili smo se v skupine po 3 ali 4 in dobili ključke od sob. Ko smo stopili v sobo, smo bili navdušeni. Razpakirali smo si stvari in tako se je naša dogodivščina začela.

Že prvi dan smo šli na bazen. Razdelili smo se v ekipe, glede na to, kako dobro znamo plavati.

Dobili smo plavalne kape in vsaka ekipa je imela drugačne barve. Potem smo se odpravili na plažo, kjer smo iskali školjke in se škropili. Po večerji smo se sprehajali naokrog s svetilkami. Utrujeni smo se vrnili v sobe in zelo hitro zaspali. Naslednje jutro nas je sonce požgečkalo po nosu in nas prebudilo. Učitelji so nam sporočili, da se bomo po zajtrku odpravili v Piran. Bili smo razburjeni in hoteli smo čim hitreje pojesti zajtrk. Ko smo končno prišli do ladjice, smo se z naglico vkrcali in se odpeljali. V ladjici smo prepevali in se smejali. Bili smo zelo veseli, ko smo zagledali hiše in pisane čolne. Povzpeli smo se na hrib, na katerem je stala cerkev. Tam smo se tudi fotografirali. Naša naslednja postaja je bila trgovina Piranske soline. Skoraj vsi smo si kupili čokolado s soljo. Na koncu smo kupili in napisali razglednice ter obiskali akvarij. Po obisku akvarija, smo se z nasmehom na obrazu vrnili v Ankaran. Naslednji dan se je vreme na žalost spremenilo. Nekaj časa je celo deževalo, vendar je prenehalo dovolj hitro, da smo lahko imeli kros. Najprej smo se razgibali in odšli na ogled proge. Učenci c razreda smo dosegli dobre rezultate. Zdaj nas je čakala še pot do školjčičišča. Ko smo prispeli, smo osupnili. Tla na školjčičišču so bila narejena iz školjk in hitro smo se lotili pobiranja.

Nekateri so tekali po blatu, sosošolec je našel raka, ostali pa smo se le sklanjali in pobirali školjke. Pot domov nas je zelo utrudila in v hipu smo zaspali. Na žalost je bil četrti dan tudi predzadnji in naše počitnice so se počasi končevale. Tisti dan smo zaradi dežja plavali v notranjem bazenu. Igrali smo se v vodi in plavali kravlj, žabico in hrbtno. Zelo smo se utrudili in bili smo lačni, zato smo si zaslužili kosilo in počitek. Ko smo se napolnili z energijo, smo šli nazaj na bazen. Tekmovali smo, kdo hitreje preplava bazen. To je bil torej dan plavanja, ki smo ga zaključili z diskom.

Učitelji so podelili priznanja za kros in plavanje. Disko se je začel takoj za tem. Peli smo in plesali. V sobe smo se vrnili zelo pozno. Peti dan je prišel tako hitro, da še sami nismo mogli verjeti. Spakirali smo in sedli v avtobus. Čez nekaj časa smo se ustavili v McDonaldsu. Do sitega smo se najedli in se naklepetali. Ko smo prispeli na šolsko parkirišče, smo bili veseli in žalostni, ker se je naša dogodivščina končala. Staršem smo skočili v objem in se poslovili od učiteljev. Tako so se naše počitnice končale.

Jana Kuhar in Maja Vinkler, 5. c

NOČ V MUZEJU

Sprehod po Mariboru

V petek, 10. 10. 2014, je majhna skupina 8. in 9. razredov zašla v film. Pričakovali so čisto normalen izlet v Maribor, sprehod po njem in ogled muzeja. Dobili pa so veliko več ...

Res so šli z avtobusom v Maribor in od tam nadaljevali s sprehodom, vodenim ogledom letega. To pa ni bil navaden ogled. Med spomeniki, kipi, starimi trgi in hišami so potovali nazaj v čas in doživeli zgodovino skozi razlago vodičke. Z Rudolfom Maistrom so se borili za svobodni, slovenski Maribor, videli so padati svoje rojake, jokali za žrtvami, čutili vročino požara, ki je zajel več hiš, in častili Florjana, ki jih je rešil, spoznali premetene strategije posojanja denarja Židov, slišali staro slovenščino, dobili in preživeli kugo, zato pa kupovali najbolj čudna zdravila in napoje in se v poznem večeru vrnili v sodobni čas, v muzej Narodne osvoboditve.

Ker so bili tako navdušeni nad potovanjem v preteklost in sledih le-te v današnjem Mariboru (spomenike, kipe ...), so se odločili, da si jih bodo vlili in strdili v spomin. Pa tudi v glino. Iz nje so namreč naredili kalupe, v katere so kasneje vlili mavec, ki je, ko se je strdil, ponazarjal Mariborske znamenitosti. Kot spominek so si jih smeli odnesti domov, enega od njih boste lahko občudovali v šolski učilnici 106.

Ko so se otroci kreativno sprostili, so se oglasili glasni trebuščki. Da bi se pripravili na grozo, ki je sledila, so bili ti podkupljeni z eno najboljših pic, ki se je kar topila v ustih in hitro pošla.

Ste že kdaj bili v muzeju ponoči? Prav srhljivo je. Če pa lahko tam prespiš, je kot v grozljivki.

Ali pa kot v kakem drugem filmu, na primer Noč v muzeju. V tem filmu so se namreč znašli učenci. Skozi ogled stalnih zbirk muzeja so oživel vojaki, borci za svobodni Maribor, Rudolf Maister, bolničarji, trpeči, ki so predstavljali žrtve 1. in 2. svetovne vojne, ustanovitelji muzeja in njihova opica ter še mnogi drugi. Ravno ustanovitelji pa so bili najbolj srhljivi, saj so učence pričakali na podstrešju, v muzejskem skladišču, kjer straši. Tisto noč so se po muzeju slišali kriki groze.

Ko se je ogled zaključil, so se otroci prestrašeni, a polni znanja in adrenalina, sprostili ob pustolovskem filmu v muzejskem kinu. Pokovka, ki je bila skriti zaklad ogleda po muzeju, se je zelo dobro prilegla. Ko pa so se zaspane oči začele zapirati, je bil čas, da se otroci pripravijo na spanec. Tako so se po nekaj časa v pižamah vsi zbrali v skupnem prostoru, kjer so kasneje spali. Seveda so si morali izmenjati veliko mnenj o zanimivem večeru, pa tudi drugih tem za pogovor in smeha jim ni zmanjkalo. Skrbne učiteljice pa niso hotele, da bi zjutraj po Mariboru taval kot zombiji, zato so otroci morali iti spat. Zelo težko je zaspati, ko se ti zgodi toliko zanimivega, mogoče te je še malo strah, veliko si imaš za povedati pa še v muzeju si ponoči, kar se ne zgodi pogosto. Spalne vreče so šumele, slišalo se je šepetanje in udušeno hihitanje. V pozni noči pa je vendarle vse potihnilo, vse oči so se zaprle.

Zjutraj je sledilo zaspano capljanje na stranišča, razmršeni lasje in jutranja lakota. To so učenci potešili s prijetnim, a tihim zajtrkom. Vsi so bili zaspani. Zložili so svoje stvari, si oprtali nahrbtnike in vrečke, se podpisali v spominsko knjigo in se poslovili. Zunaj so se na krajšem sprehodu po Mariboru nadihali svežega, prebujajočega zraka in se vrnili domov z avtobusom, na katerem je bilo spet glasno.

Ta izkušnja je bila nekaj posebnega, filmskega in redkega. Skupina učencev bo to težko pozabila in srečna sem, da sem bila del te skupine.

Julija Menoni, 9.c

ODŠLI SMO V ZAGREB

V soboto, 6. 12. 2014, smo se ob 7.30 zbrali pred šolo in se odpravili proti meji s Hrvaško. Odšli smo v Zagreb. Naša prva postojanka je bil tamkajšnji tehniški muzej, kjer so nam ob podpori poskusov natančno razložili, kaj je delal Nikola Tesla.

Potem smo odšli še v planetarij, rudnik in na ogled starih prevoznih sredstev (vse v tehniškem muzeju). Ko smo končali z ogledom, smo spet sedli v avtobus in se odpeljali do Umetniškega paviljona. Tam smo si ogledali razstavo slik Joana Miroja, katalonskega slikarja. Razstava je bila zelo zanimiva, na njej je bil celo eksponat, ki so ga razstavili le trikrat. Po tem smo spet sedli na avtobus, ki nas je potem odložil v mestu in sledilo je kosilo v McDonaldsu, kasneje pa še vodeni ogled Zagreba. Na koncu dneva smo imeli še pol ure proste na stojnicah, kjer smo si lahko kupili čaj. Dan v Zagrebu je bil zelo zanimiv, poučen in predvsem poln druženja in prazničnih lučk.

Klara Vrabl. 9. a

EKSKURZIJA NA DUNAJ

V petek, 19. septembra, smo se učenci 9. razredov odpravili na zaključno ekskurzijo na dunaj. Okoli 6. ure zjutraj smo se zbrali na šolskem parkiriču.

Pot nas je vodila po avtocesti mimo Gratzia do Dunaja. Nekateri so bili na Dunaju prvič, zato so bili še posebej presenečeni nad njegovim izgledom. Sama sem že bila tam, vendar me pri teh večjih mestih vedno navduši dejstvo, koliko ljudi se npr. naenkrat zbere na prehodu, ko prečkajo cesto, saj tega pri nas ne doživiš. Avtobus nas je pripeljal do poletne rezidence Habsburžanov dvorca Schonbrunn. Od zunaj smo si ogledali njegovo lepoto. Vodička nam je povedala, da ime izvira iz nemškega imena za lepi vodnjak, saj so Habsburžani pili vodo iz arteškega vodnjaka.

Dvorec obkroža prečudovit park, ki je bil dokončan leta 1770. Arhitekt se je pri gradnji zgledoval po francoskem dvorcu. Park ima tudi kar nekaj okrasnih ribnikov. Na koncu parka pa je tudi živalski vrt, ki je najstarejši v Evropi. Učitelji so se odločili, da si lahko sami ogledamo živalski vrt ter da se po dveh urah dobimo pri izhodu. Živalski vrt je izredno zanimiv. V njem prebivajo živali s skoraj celotnega sveta. Tudi pande in koale. Po vrtu vozi tudi vlakec, ki te popelje po celem živalskem vrtu. Po dveh urah smo spet sedli na avtobus, ki nas je odpeljal do starega mestnega jedra. Pot smo nadeljevali peš.

Mimo veliko različnih trgovin s priznanimi modnimi znamkami. Do McDonaldsa, kjer smo se okrepčali. Nato nas je pot vodila po Koroški ulici mimo Štefanove cerkve, opere in parlamenta. Od zunaj smo lahko videli tudi špansko jahalno šolo, videli smo tudi spomenik Marije Terezije. Po ogledu starega mestnega jedra smo ponovno sedli na avtobus in se odpeljali še do soseske, ki jo je ustvaril Hundervaser. Soseska je zelo zanimiva, saj je drugačna: različne oblike, barve in motivi. Polni vtisov in novega znanja smo se okoli 17. ure opravili domov.

Izlet na Dunaj nam bo vsem ostal v zelo lepem spominu!

Blažka Šalamun, 9. a

MATEMATIKA JE ZABAVNA

Devetošolka Anamarija Uršič je na državnem tekmovanju pod mentorstvom učiteljice Majde Švagan iz razvedrilne matematike osvojila 1. mesto. In ne le to! Ana je test rešila 100% pravilno, zato smo se v uredništvu Lokvanja odločili, da naredimo z njo intervju.

Zakaj ti je matematika všeč?

Zato ker je zabavna in ker sem v njej dobra.

Kako si se počutila, ko si ugotovila, da si prišla na državno tekmovanje?

Bila sem zelo vesela, čeprav smo to vsi pričakovali.

Kaj pa, ko si dobila zlato priznanje?

Kakšni so bili občutki?

Bolj kot to, da sem dobila zlato priznanje, me je razveselilo, da sem se uvrstila na 1. mesto v državi. S tem sem si dokazala, da zmorem biti med najboljšimi, od sreče pa sem skakala po stanovanju.

So bile priprave naporne?

Vsekakor so bile priprave naporne. Imeli smo manj kot 2 tedna, rešila pa sem za 30 let nalog – vse tja do leta 1982. Zahtevale so ves prosti čas in obilo truda. A z voljo je mogoče doseči vse.

Kakšno motivacijo si imela med pripravami?

Moja motivacija je že od nekdaj, da želim biti med najboljšimi. Želela sem dokazati sebi in drugim, da mi lahko uspe in jim povrniti za ves njihov trud.

Imaš v matematiki kakšnega vzornika?

Osebnost nimam nobenega vzornika, saj verjamem, da je vsak človek zgodba zase in da nikoli ne moreš ponoviti uspehov drugih. Živeti moraš svoje sanje.

Ali računaš na poklic, ki je povezan z matematiko?

Računam na poklic, ki me bo osrečeval. Trenutno me najbolj osrečuje matematika, čez nekaj let pa ... kdo ve?

Kaj bi povedala vsem malim matematičnim »genijem«?

Verjemite vase. Tudi ko vam ne uspe, se še naprej trudite in slej ko prej vam bo uspelo!

Pogovarjala se je: Klara Vrabl, 9. a